Opłatę pocztową uiszczono ryczałtem.

ŻYCIE GOSPODARCZE

Dwutygodnik poświęcony sprawom gospodarczym Polski Zachodniej

Organ Związku Fabrykantów Tow. zap. w Poznaniu.

NR. 4 **Poznań, dnia 15 lutego 1936** **ROK 15**

Wydawca: **Związek Fabrykantów Tow. zap. w Poznaniu**
ul. Rzeczypospolitej nr. 1 Telefon nr. 25-95

Zmiany ordynacji podatkowej.

Wprowadzona w życie dn. 1 października 1934 r. Ordynacja Podatkowa naogół spełniła zadanie w sposób zadowalający, niemniej przeto praktyka wykazała, że zawiera ona liczne wady i braki, których usunięcie dla dalszego usprawnienia postępowania jest rzeczą konieczną.

Ogłoszony w (Dz. U. R. P. Nr. 3/1936 poz. 13) dekret Prezydenta R. P. o zmianie ordynacji podatkowej wprowadza w tym zakresie cały szereg zmian, z których jako ważniejsze wymienić należy następujące:

Wprowadzono nowy przepis, mocą którego Minister Skarbu może zlecić pobór podatków władzom samorządowym i pewnym organizacjom za odpowiedniem wynagrodzeniem. Przepis ten ma na celu z jednej strony odciążenie władz skarbowych, z drugiej zapewnienie Skarbowi poboru podatków zgóry i zapobieganie przez to ewentualnym stratom, na jakie Skarb mógłby być narażony przy poborze podatków w drodze normalnej.

Wprowadzono przepis, który wyłącza z pod właściwości komisji odwoławczej prawo ustalania norm szacunkowych dla podatków, pozostawiając jej prawo opinjowania projektów tych norm, które obecnie ustalane będą przez Ministra Skarbu, po zasięgnięciu opinji właściwych samorządów gospodarczych.

Zmieniony został termin składania zeznań o dochodzie i obrocie przez osoby prawne z 1 czerwca i 1 maja, co okazało się konieczne, w celu umożliwienia władzom skarbowym terminowego ukończenia wymiaru podatku dochodowego i przemysłowego od obrotu. Osoby prawne, które w terminie do 1 maja nie będą mogły złożyć zeznań, z powodu niezatwierdzenia do tego terminu ich bilansów, będą mogły otrzymać na wniesione podania indywidualne przesunięcia terminów.

Wprowadzono obowiązek doręczania płatnikowi w każdym wypadku, a nietylko na żądanie, odpisu protokółów badania ksiąg; w związku z tem zmieniony został termin, w którym płatnik może złożyć swe oświadczenia.

W dalszym ciągu wyprowadzony został przepis, umożliwiający władzom wprowadzenie poborów podatków i zaliczek na te podatki zgóry przy wykonywaniu przez płatników czynności, związanych z przemysłem, handlem lub zajęciem. W ten sposób zapobiega się tworzeniu zaległości u tych płatników.

Doniosłe znaczenie ma przepis, biorący w obronę płatników drobnych, nie obznajmionych z przepisami i nie zdających sobie sprawy ze skutków formalnych zaniedbań. W dotychczasowem brzmieniu art. 113 Ordynacji Podatkowej przewidywał, że niedopełnienie formalnych wymogów, co do treści odwołania powoduje zwrot płatnikowi odwołania bez rozpatrzenia. Obecnie przepis umożliwia instancji odwoławczej merytoryczne rozpatrzenie wszystkich odwołań bez względu na ich treść i formę.

Z kolei wprowadzono przepis, utrudniający cofnięcie odwołania, co ma na celu zapobieżenie nadużyciom, a mianowicie wówczas, gdy płatnik po wniesieniu odwołania zorjentuje się, że władze są na tropie okoliczności, uzasadniających podwyższenie wymiaru, i że na skutek odwołania płatnik, zamiast uzyskania obniżki wymiaru, uzyskał jego podwyższenie.

Wprowadzono przepis, na którego podstawie urząd skarbowy ma prawo rozstrzygania własną władzą odwołań w sprawie świadectw przemysłowych, co przyczyni się do szybkiego załatwiania tych odwołań.

Rozszerzone zostało uprawnienie Ministra Skarbu, co do umarzania również grzywien.

Wprowadzono nowe przepisy, regulujące odpowiedzialność za podatek dochodowy nabywcy majątku osoby prawnej oraz rodziny.

Z kolei wprowadzono nieznaną w dotychczasowych przepisach instytucję zabezpieczenia niewymierzonych jeszcze należności podatkowych. Dotyczy to jedynie należności za świadectwa przemysłowe na skup zawodowy, handel z pomieszczeń ruchomych, handel wędrowny oraz na zajęcia przemysłowe, któreto należności w razie natychmiastowego niezabezpieczenia w większości wypadków stają się nieosiągalne.

Dalsza zmiana dotyczy uporządkowania sposobu obliczania terminów, któryto sposób w poprzedniem brzmieniu nasuwał wiele wątpliwości.

Kary za przestępstwa podatkowe dzielą się na areszty i grzywnę. Skasowano temsamem dotychczasowe pojęcie kary pieniężnej. Dalsza zmiana dopuszcza zamianę grzywny na areszt, co utrudni płatnikom uchylenie się od nałożonej kary.

Dalszy przepis rozszerza dotychczasowe uprawnienia władzy, orzekającej co do łagodzenia kar, względnie całkowitego uwolnienia od niej.

Władza skarbowa będzie mogła zaniechać dochodzenia karnego nawet bez prośby obwinionego (dotychczas konieczna była taka prośba).

W dalszym ciągu wprowadzono przepis, umożliwiający karanie obwinionego grzywną na podstawie Ordynacji Podatkowej nawet w wypadku, gdyby odnośny czyn podlegał surowszej karze na podstawie kodeksu karnego.

Wreszcie wprowadzono zmianę, łagodzącą obowiązujące dotychczas kary za niewykupienie lub wykupienie niewłaściwego świadectwa przemysłowego, ustalając maksymalny wymiar grzywny w wysokości trzykrotnej należności za świadectwo (dotychczas do 20-krotnej kwoty).

Skarbowość.

Pokwitowania z przyjęcia podań wnoszonych do urzędów państwowych podlegają nadal opłacie stemplowej.

Jak już szczegółowo informowaliśmy, dekret Prezydenta Rzplitej z dnia 14 stycznia 1936 r. w sprawie zmian niektórych przepisów, dotyczących państwowego podatku przemysłowego i opłat stemplowych, zniósł całkowicie opłaty stemplowe od rachunków, wyciągów kontowych i pokwitowań. Dla ścisłości wyjaśniamy, że zniesienie opłaty stemplowej od pokwitowań dotyczy tych pokwitowań, które dotychczas podlegały opłacie w wysokości 25 groszy, a więc pokwitowań z odbioru pieniędzy i papierów wartościowych. O pokwitowaniach tych traktowała ustawa o opłatach stemplowych w artykułach 136, 137 i 138.

Jeżeli jednak chodzi o pokwitowania z przyjęcia podań wnoszonych do urzędów państwowych, to o pokwitowaniach tych traktuje art. 149 ustawy o opłatach

stemplowych, który nie został uchwalony i brzmi dosłownie jak następuje:

„Na żądanie osoby, składającej podanie będzie wydane pokwitowanie z przyjęcia podania, wymieniające: imię i nazwisko lub firmę petenta, krótką treść podania oraz kwotę uiszczonej opłaty stemplowej. Pokwitowanie takie podlega opłacie 20 groszy".

Termin składania zeznań podatkowych.

Dziennik Ustaw R. P. nr. 9 z dnia 6 lutego przynosi pod poz. 90 rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 27 stycznia 1936, które przesuwa termin, w którym osoby fizyczne, prowadzące prawidłowe księgi handlowe, są zobowiązane składać zeznania o dochodzie. Termin ten przesunięty został z 1 marca na 1 kwietnia 1936 r. To samo rozporządzenie dokonało przesunięcia terminu płatności zaliczki na podatek dochodowy przez wyżej wymienione osoby na dzień 1 kwietnia 1936 r. Bez zmian pozostały następujące terminy:

1 marca jako termin składania zeznań o obrocie osób fizycznych i o dochodzie osób fizycznych nie prowadzących ksiąg handlowych.

1 maja jako termin składania zeznań o obrocie i dochodzie osób prawnych.

Kalendarzyk podatkowy na luty.

W drugiej połowie lutego br. płatne są następujące podatki:

1) do dnia 25 lutego zaliczka miesięczna na podatek przemysłowy za r. 1936, w wysokości podatku, przypadającego od obrotu, osiągniętego w styczniu br.

Obowiązane do tej wpłaty są wszystkie przedsiębiorstwa, które winny publicznie ogłaszać sprawozdania o swych operacjach, lub składać sprawozdania do zatwierdzenia, oraz przedsiębiorstwa handlowe I i II kat., a przemysłowe I—V kat., prowadzące prawidłowe księgi handlowe.

2) do dnia 15 lutego — zaliczka kwartalna (za czwarty kwartał 1935) na podatek przemysłowy od obrotu za rok 1935, przez przedsiębiorstwa pozostałe, a nie opłacające zryczałtowanego podatku przemysłowego od obrotu.

3) do dnia 1 marca — przedpłata na podatek dochodowy za r. 1936 przez osoby fizyczne zobowiązane do składania zeznań o dochodzie, a nie prowadzące ksiąg handlowych lub gospodarczych, zgodnie z przepisami art. 87 ordynacji podatkowej w brzmieniu dekretu z 14. I. 1936 r. o zmianie ordynacji podatkowej.

Ponadto płatne są w lutym odpowiednie zaległości odroczone i rozłożone na raty, oraz podatki, na które otrzymali podatnicy nakazy płatnicze z indywidualnym terminem, przypadającym w bieżącym miesiącu.

Odsetki za zwłokę.

Dzienik Ustaw R. P. nr. 8 podaje, pod pozycją 88, jednolity tekst ustawy z dnia 18 marca 1935 r., której treścią jest pobieranie odsetek od zaległości w podatkach państwowych i innych daninach publicznych, oraz opłatach na rzecz publiczno-prawnych instytucyj ubezpieczeniowych.

Ustawę stosuje się do 1) państwowych podatków bezpośrednich, oraz podatków: od lokali, od placów budowlanych, od uboju, od energji elektrycznej, majątkowego, spadkowego i od darowizn, nadzwyczajnej daniny majątkowej i daniny losowej, zamienionej na ekwiwalent pieniężny; 2) państwowych podatków pośrednich; 3) wymierzonych opłat stemplowych ;4) dodatków do powyższych danin, pobieranych na rzecz Skarbu; 5) dodatków, pobieranych na rzecz innych związków prawno-publicznych; 6) niezależnych danin komunalnych; 7) składek i opłat pobieranych na rzecz instytucyj ubezpieczeń społecznych i P. Z. U. W.; 8) przedpłat i zaliczek w wyżej wymienionych podatkach i opłatach.

Za zaległości, to jest opłaty nie uiszczone w terminie płatności, pobiera się odsetki w wysokości 0,75% miesięcznie, począwszy od następnego dnia po upływie terminu płatności. Opłacanie odsetek nie ma wpływu na wyznaczone w pewnych szczególnych wypadkach grzywny i kary pieniężne.

Nie pobiera się odsetek od zaległości nieprzekraczającej w daninie łącznie z dodatkami 10,— zł. Niepobrane odsetki za zaległości mogą być pobierane w terminie późniejszym tylko w tym wypadku, gdy przekraczają one kwotę 2,— zł.

Osobną skalę odsetek wyznaczono w stosunku do zaległości rozłożonych na raty. Wysokość odsetek w tym wypadku wynosi 0,4% miesięcznie (ubezpieczeniowe 0,5%). Z chwilą, gdy płatnik nie dotrzymał terminu, do którego została odroczona spłata, traci prawo do odsetek ulgowych, podobnie rzecz się ma z opłatami, rozłożonemi na raty.

Przy obliczaniu odsetek miesiąc zaczęty, — liczy się za cały.

Do tej ustawy wyda Minister Skarbu rozporządzenie wykonawcze.

Księgi handlowe, a wymiar państwowego podatku przemysłowego od obrotu.

W okólniku Ministerstwa Skarbu z 7 stycznia br. L. D. V. 41195/4/35 ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu Nr. 2 z 20. bm. został umieszczony w powyższej sprawie wyciąg z wyroku N. T. A. z dn. 4 listopada 1935 r. L. Rej. 9587/33 i 9588/33:

N. T. A. rozważał co następuje:

Spór toczy się o pytanie, czy brak formalnego inwentarza rocznego, wypisanego do osobnej księgi inwentarzowej, oraz brak rocznego bilansu zamknięcia w chwili badania ksiąg handlowych przedsiębiorstwa przez organ skarbowy w postępowaniu wymiarowem uzasadnia uznanie tych ksiąg za nieprawidłowe także w postępowaniu odwoławczem mimo, że braki te w międzyczasie zostały usunięte.

Władza pozwana stoi na stanowisku, że braki te mają moc petryfikującą raz ustalony stan rzeczy i, że skutkiem prawnym nie mogą być usunięte. Skarżąca firma jest przeciwnego zdania.

Obydwie strony zgodnie kwalifikują wspomniane braki jako uchybienia natury formalnej, ale władza uznaje to uchybienie za istotne i bezwzględne, skarżąca zaś za względne i przemijające.

N. T. A. orzekł, że niewpisanie inwentarza do osobnej książki i brak bilansu zamknięcia są wprawdzie uchybieniami w zakresie formalnej prawidłowości ksiąg, lecz nie mają cechy uchybienia, którego nie możnaby usunąć, albowiem nie wiążą się one bezpośrednio z zagadnieniem prawidłowości bieżących wpisów do ksiąg.

Ponieważ władza wyszła z odmiennego błędnego zapatrywania prawnego, przeto N. T. A. orzekł uchylenie zaskarżonych orzeczeń.

W sprawie wyłączenia bonifikat z obrotów, podlegających opodatkowaniu.

Nawiązując do poprzednich naszych doniesień w tej sprawie, komunikujemy, że Związek Izb Przemysłowo-Handlowch wystąpił do Ministerstwa Skarbu o uchylenie ograniczenia zawartego w § 33 obowiązującego rozporządzenia wykonawczego do ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 85 poz. 770) w tym kierunku, ażeby bonifikaty należycie udowodnione prawidłowemi księgami handlowemi mogły być potrącane z podstaw wymiaru podatku na tych samych conajmniej zasadach, jak zwroty towaru. O ileby Ministerstwo Skarbu nie skłoniło się narazie do uwzględnienia owego wniosku w pełnej jego rozciągłości — Związek Izb uważałby za konieczne conajmniej ustalenie, iż bonifikaty mogą być potrącane pod warunkiem udzielenia ich w okresie 6-ciu miesięcy po upływie tego roku podatkowego, w którym zawarte zostały transakcje sprzedaży.

Uchylenie ust. § 54 rozporządzenia wykonawczego ordynacji podatkowej i kwestja rozszerzenia przymusu prowadzenia ksiąg handlowych.

Rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 14 stycznia rb. (Dz. U. R. P. Nr. 3/1936 poz. 26) został uchylony przepis ust. 2 § 54 rozporządzenia wykonawczego ordynacji podatkowej, dotyczący obowiązku ujawnienia w księgach handlowych nazwisk odbiorców wzgl. dostawców przy hurtowym zakupie i sprzedaży towarów. § 2 wspomnianego rozporządzenia postanawia ponadto, że przepis ust. 2 § 54 nie będzie stosowany do ksiąg założonych na okres, obejmujący w całości lub w części czas od dnia 1 stycznia 1935 r. (data wejścia w życie tegoż przepisu — Dz. U. R. P. Nr. 91/1934 poz. 821 § 122 ust. 1).

Ust. 2 § 54 rozporządzenia wykonawczego do ordynacji podatkowej został w swoim czasie pomyślany dla ukrócenia przemysłu anonimowego i piwnicznego. W praktyce jednak skutki jego działania wykazały, że przepis ten nietylko nie doprowadził do osiągnięcia zamierzonego celu, lecz wręcz przeciwnie przyczynił się w znacznej mierze do wzmożenia operacyj anonimowych kosztem zmniejszenia gotówkowych obrotów przemysłu względnie kupiectwa lojalnego, a ponadto fatalnie oddziałał w sensie ujemnym na pożądane skądinąd szerzenie się prowadzenia ksiąg handlowych. Wspomniane rozporządzenie Ministra Skarbu, rzuca zatem dodatnie refleksy na zagadnienie prowadzenia ksiąg w szerszym zakresie, niż to miało miejsce dotychczas, do czego zresztą znajdujemy także zachętę w noweli do ustawy o podatku przemysłowym, wyraźnie preferującej przedsiębiorstwa prowadzące prawidłowe księgi handlowe. W tem oświetleniu podnoszą się szanse od dłuższego czasu lansowanej przez samorząd gospodarczy sprawy nowelizacji rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 2 lipca 1934 r. w sprawie określenia przedsiębiorstw o większym rozmiarze, któráto sprawa, jak wiadomo, wiąże się z kwestją rozszerzenia obowiązku prowadzenia ksiąg handlowych. Ta ostatnia sprawa jednak narazie jeszcze w dalszym ciągu wisi w M. P. i H., które nie może jakoś sobie z nią dać rady — zwłaszcza, że zachodzi tu rozbieżność poglądów między tem Ministerstwem, a Ministrestwem Skarbu, oraz incydentalny konflikt przypadkowy z Ministerstwem Rolnictwa.

Niepotrącalność z dochodu przedsiębiorcy sum przywłaszczonych przez pracownika.

Najwyższy Trybunał Administracyjny wyrokiem z dnia 21 października 1935 r. L. rej. 5319/33 orzekł, że suma zainkasowana przez pracownika u klienta i następnie sprzeniewierzona, nie podlega potrąceniu z dochodu (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 1/1936 poz. 33).

Biegli rewidenci.

W najbliższym czasie ogłoszone ma być zapowiadane od dłuższego czasu, rozporządzenie o biegłych rewidentach. W myśl tego rozporządzenia księgi tych przedsiębiorstw, które podlegać będą badaniu, biegłych rewidentów, nie będą podlegały już rewizji przez władze skarbowe.

To postanowienie zostało wprowadzone na skutek obaw sfer gospodarczych, że przy wprowadzeniu instytucji biegłych — rewidentów, powstanie konieczność prowadzenia badania i przez rewidentów i przez władze skarbowe, a zatem nastąpiłoby dalsze skomplikowanie formalistyki.

Sprawy socjalne.

Ubezpieczenie emerytalne robotników.

Wysokość składki na ubezpieczenie emerytalne robotników została obniżona z 5,2% od zarobku do 4,2% od zarobku. Według podziału tej składki 1,6% ma opłacać pracodawca, a 2,6% ubezpieczony.

Osobną wysokość składki stosuje się w górnictwie i hutnictwie, a ponadto wyżej podana skala nie ma zastosowania wobec pracowników niżej uposażonych, za których według dawnych, niezmienionych przepisów pracodawca jest zobowiązany opłacać składki w całości.

Na marginesie powyższego dekretu (z 14 stycznia Dz. U. R. P. nr. 3 poz. 24), podajemy szczegóły płatnicze:

Obniżoną wysokość składek stosuje się po raz pierwszy w opłatach za miesiąc luty br. Ponieważ jednak składki wpłaca się do ubezpieczalni raz na miesiąc, a liczy się w poszczególnych miesiącach tyle tygodni, ile dany miesiąc posiada sobót, więc luty, posiadający 5 sobót, obejmie swym zasięgiem także ostatni tydzień stycznia br.

Tak więc obliczenie składek za luty br., które należy złożyć w ubezpieczalni do dnia 10 marca, winno być dokonane według nowej taryfy.

Handel zagraniczny.

Utrudnienia przy wydawaniu pozwoleń przywozu.

Na podstawie wydanego ostatnio okólnika Min. Skarbu, importerzy, zwracający się do Centralnej Komisji Przywozowej z podaniami o pozwolenia na przywóz, winni przedkładać dwa razy do roku zaświadczenia terytorjalnych władz skarbowych, że „uczynili zadość obowiązkom wobec Skarbu Państwa“ pod względem „należności podatkowych i innych“.

Przedstawiciele samorządu gospodarczego założyli przeciwko tym zarządzeniom jaknajsilniejszy protest,

wychodząc ze stanowiska, że jest to nowe, a nieracjonalne obciążenie sfer gospodarczych. Jest rzeczą niewątpliwą, że przeprowadzenie powyższego okólnika wpłynęłoby na skomplikowanie działalności odpowiednich organów handlu zagranicznego i odbiłoby się niekorzystnie w praktyce. Jak dotąd brak pozytywnego rozstrzygnięcia sprawy.

Stosunki handlowe z Niemcami.

Powołane do życia w myśl postanowień umowy handlowej polsko-niemieckiej z listopada u. r. Komisje Rządowe: polska i niemiecka, odbyły od 16—22 I. w Warszawie drugą wspólną sesję, na której ustalono plan eksportowo-importowy na luty br. Głównym tematem obrad były zastrzeżenia wysuwane przez stronę polską, a dotyczące konieczności „odmrożenia" poważnych zaległości polskich z Niemiec. Silne natężenie eksportu polskiego do Niemiec, trudności zbytu towarów niemieckich na rynku polskim i zarządzenia dewizowe niemieckie wytworzyły takie warunki, że, niezależnie od spraw dawnych, powstawały stale nowe zaległości Niemiec w stosunku do Polski.

W związku z tą sytuacją postanowiono wydatnie obniżyć w lutym eksport polski do Niemiec. Komunikat wydany przez Komisję wspomina też ogólnie o tem, że „stworzone zostały możliwości odmrożenia znacznej części wierzytelności".

Niezależnie od tego omawiano sprawy związane ze sposobami odpowiedniego ustabilizowania układu rozrachunkowego.

Celem zwiększenia zbytu swych towarów na rynku polskim i możliwości lepszego konkurowania z towarami państw trzecich, przewidują Niemcy wprowadzenie premji eksportowych na towary wysyłane do Polski.

Na marginesie ostatnich obrad parlamentarnych dużo miejsce poświęcono w prasie sprawie zamrożonych w Niemczech kapitałów polskich. Społeczeństwo oczekuje od Rządu rozwinięcia pełnej energji, celem ściągnięcia tych kwot.

Ograniczenie tranzytu niemieckiego.

Podczas ostatniej debaty nad budżetem Ministerstwa Komunikacji ożywioną dyskusję wywołał fakt, że Niemcy zalegają Polsce z tytułu opłat za tranzyt między Rzeszą a Prusami Wsch. na sumę zgórą 70 milj. zł.

W związku z temi zaległościami min. Ulrych wydał zarządzenie, ograniczające ruch pociągów na linjach tranzytowych.

Komunikacja

Zmiany taryfy pocztowo-telegraficznej.

Izby Przemysłowo-Handlowe zwróciły się do Ministerstwa Poczt i Telegrafów w sprawie zniżenia opłat pocztowych. Sprawa ta ma dla życia gospodarczego duże znaczenie. Ministrestwo Poczt i Telegrafów, ogłaszając 1 stycznia br. nowe wydanie taryfy pocztowo-telegraficznej, uwzględniło niektóre postulaty izb. Przeprowadzono m. in. zniżki w opłatach dla listów większej wagi, dla przekazów telegraficznych (w obrocie wewnętrznym i zagranicznym) zniżone składowe od paczki.

Dla kół gospodarczych duże znaczenie ma obniżka stawek dla wszystkich próbek — w obrocie wewnętrznym i zagranicznym. Zniżka ta procentowo wynosi od 16—40% w porównaniu z taryfą dotychczasową.

Stawki dla próbek wynoszą obecnie:

w obrocie wewnętrznym:

do	100 g	—	10 gr
do	250 g	—	20 gr
do	500 g	—	30 gr

w obrocie zagranicznym:

do	100 g	—	20 gr
za każde dalsze	50 g	—	5 gr

Targi i Wystawy.

VIII. Targi katowickie.

W czasie od 30. V. — 14. VI. 1936 odbędą się VIII Targi Katowickie w Katowicach przy Parku Kościuszki. Targi te corocznie są urządzane staraniem Śląskiego Towarzystwa Wystaw i Propagandy Gospodarczej w Katowicach.

Ceny stoisk są przystępne i wynoszą ok. 20,— zł za m^2.

Popierajcie Polski Przemysł Krajowy!

Targi Katowickie, ze względu na bliskie położenie nadgraniczne, mogą dać dobrą możność zainteresowania naszą wytwórczością rynku niemieckiego i czeskiego.

Różne.

Zmiany w ministerstwach.

W ostatnich dniach p. Prezydent Rzeczypospolitej nominował:

P. Mieczysława Sokołowskiego, dyrektora departamentu handlowego, podsekretarzem stanu w Ministerstwie Przemysłu i Handlu.

P. ppłk. Tadeusza Argasińskiego, dyrektora okręgowego poczt i telegrafów w Warszawie, podsekretarzem stanu w Ministerstwie Poczt i Telegrafów.

W sprawie przedkładania Sądom Rejestrowym inwentarzy i bilansów.

Izba Przemysłowo-Handlowa w Poznaniu przypomina, że w myśl § 65 rozporządzenia Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 1 lipca 1934 r. (Dz. U. R. P. nr. 59, poz. 511) kupiec rejestrowy, (tj. taki, którego firma wpisana jest do rejestru handlowego) jest zobowiązany w ciągu 3 miesięcy po upływie roku obrotowego przedstawić Sądowi Rejestrowemu inwentarz i bilans, sporządzony na koniec roku obrotowego.

Osoby prawne powinny przedstawić Sądowi Rejestrowemu wymienione dokumenty w ciągu 2 tygodni po zatwierdzeniu rzeczonego bilansu przez organ do tego powołany.

Stosownie do postanowień art. LIX § 3 przepisów wprowadzających kodeks handlowy, Sąd Rejestrowy może za nieprzedstawienie inwentarzy lub bilansów nakładać grzywny przewidziane § 17 kodeksu handlowego. Grzywna może sięgać do wysokości 500,— zł i może być powtarzana.

Dokumenty, przedstawione Sądowi Rejestrowemu, powinny być podpisane przez kupca, jak również przez księgowego, jeżeli on je sporządził. Do przedstawionych dokumentów kupiec dołącza odpis bilansu, poświadczony w ten sam sposób przez kupca i księgowego i złoży go w Sądzie Rejestrowym.

Na przedstawionym inwentarzu i bilansie Sąd Rejestrowy umieści po podpisaniu kupca i księgowego oświadczenie, stwierdzające fakt i datę przedstawienia dokumentu.

Izba, podając powyższe przepisy do wiadomości, wzywa kupców rejestrowych o dopilnowanie odnośnych postanowień i terminów, by nie narazić się na wspomniane grzywny.

Obroty Gdyni w 1935 r.

Ruch statków w Gdyni wyniósł w r. 1935 ogółem 9550 jednostek, o łącznej pojemności 9.124,3 tys. nrt., z czego na wejście przypada 4.778 statków o pojemności 4559,2 tys. nrt., na wyjście zaś 4.772 statków o pojemności 4.565,1 tys. nrt. Należy podkreślić, że w r. ub. ruch statków wykazał w porcie gdyńskim dalszy wzrost.

Wśród bander poszczególnych państw na pierwszem miejscu utrzymała się bandera Szwecji — posiadająca 1.923,4 tys. nrt. Na drugie miejsce wysunęła się bandera polska — 1.226,6 tys. nrt., trzecie miejsce otrzymała Anglja, na dalszych znajdujemy: Niemcy, Norwegję. Ostatnie miejsce przypadło dla bandery Austrji — 28 tys.

Narada gospodarcza.

Niejednokrotnie pisaliśmy już o przygotowaniach do wielkiej Narady Gospodarczej, która ma dać podstawy do ustalenia zasadniczych wytycznych polityki gospodarczej rządu. Podczas ostatnich obrad Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów ustalono ostateczny termin Narady. Odbędzie się ona w dniach 28 i 29 lutego oraz 2 marca.

Obrady na plenum będą się zapewne toczyły w prezydjum Rady Ministrów, a potem 4 komisje będą obradowały w odpowiednich resortach gospodarczych rządu.

Ogólnie oczekuje się poważnych wyników tych obrad, jedynie nieliczne koła zapatrują się na te usilowania sceptycznie. (M. in. czyni to „Polityka Gospodarcza").

Nowy prezes Banku Polskiego.

Dotychczasowy prezes Banku Polskiego złożył na ręce Prezydenta R. P. prośbę o dymisję. Prośba ta została przyjęta, a bezpośrednio potem — 7. II. p. Prezydent podpisał nominację podsekretarza w Ministerstwie Skarbu pułk. Adama Koca, na prezesa Banku.

Równocześnie krążą niepotwierdzone i niesprawdzone pogłoski o możliwości reorganizacji ustroju Banku Polskiego.

Bilans handlowy Polski w grudniu i w całym r. 1935.

Handel zagraniczny Rzeczypospolitej Polskiej i W. M. Gdańska w grudniu r. ub. przedstawiał się następująco: przywóz — 244.583 ton, wartości 78.038.000 zł, wywóz — 1.045.969 ton, wartości 86.356.000 zł dodatnie saldo w grudniu wynosiło więc 8.318.000 zł. W porównaniu do listopada 1935 r. wywóz zwiększył się o 3.986.000 zł, przywóz zaś o 1.065.000 zł.

Handel zagraniczny w całym 1935 roku przedstawiał się, jak następuje:

Przywóz — 2.572.441 ton, wartości 859.547.000 zł, wywóz — 13.435.840 ton, wartości 925.040.000 zł. Dodatnie saldo za r. 1935 wyniosło więc 65.493.000 zł. W 1934 r. przywóz wyniósł 2.553.300 ton, wartości 798,8 milj. zł, natomiast eksport — 14.564.900 ton, wartości 975,3 milj. zł.

Jak widać z powyższych liczb, import w 1935 r. był wagonowo nieznacznie większy od importu w r. 1934, natomiast wartościowo wzrósł bardzo znacznie, bo przeszło o 60 milj. zł. Jeżeli chodzi o eksport, był on i wartościowo i wagono wyraźnie mniejszy, przyczem spadek wartości sięga około 50 milj. zł.

Ogólna suma obrotów handlu zagranicznego Polski w r. ub. była jednak większa, o ile chodzi o wartość, od obrotów w 1934 r. o przeszło 10 milj. zł.

Projekt ustawy, zakazującej udzielania dodatków od towarów.

Posiedzenie Międzyizbowej Komisji Administracji oświadczyło się zasadniczo za rządowym projektem ta-

kiej ustawy, łagodząc go w niektórych kierunkach, zarówno, co do zakresu przedmiotowego, jak i co do przewidzianych sankcyj. Obecnie decyzja, co do wniesienia projektu ustawy do Sejmu będzie powzięta przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu.

Związek wydał czynnikom miarodajnym opinję, w której wypowiedział się za wydaniem odpowiedniej ustawy z nieznacznemi ulgami.

Wydawnictwa.

A. KAMROWSKI i DR. T. RZEPECKI: Ordynacja i ustawy podatkowe. Nakładem księgarni Wł. Wilaka. Cena 9,— zł, (w oprawie 10,— zł).

W obszernem ujęciu, a wygodnem zestawieniu zawiera książka dwu znanych komentatorów ustaw podatkowych, większość tematów podatkowych interesujących poszczególne przedsiębiorstwa. Dokładnie potraktowany jest m. in. dział przepisów dotyczących prawidłowych ksiąg handlowych. Szereg praktycznych wskazówek jak i wzory formularzy, podań, zeznań, predystynują to opracowanie jako bardzo użyteczne.

DR. TADEUSZ RZEPECKI: Przepisy polskiego kodeksu handlowego dotyczące podróżujących, ajentów i przedstawicieli handlowych. Nakładem księgarni Wł. Wilaka. Cena 3,80 zł.

Książka zawiera obszerny komentarz do poszczególnych artykułów polskiego kodeksu handlowego, regulujących sprawy wymienione w tytule. Dla porównania podaje autor odpowiednie przepisy dawnych kodeksów dzielnicowych. Wstęp zawiera ponadto szereg pożytecznych wyciągów z kodeksu zobowiązań.

P. WIĘCKOWSKI: Postępowanie nakazowe i upominawcze. Nakładem księgarni Wł. Wilaka. Cena 1,50 zł.

Właściwe zastosowanie postępowania nakazowego i upominawczego przy trudnościach w ściągnięciu należności, ułatwia w dużym stopniu korzystne pokierowanie sprawą przez wierzyciela. Dużo praktycznych wskazówek w tej dziedzinie można zaczerpnąć z pracy p. Więckowskiego, gdzie znajdzie też czytelnik wzory potrzebnych pism, a więc: nakazów, pism procesowych i podań.

Redakcja i Administracja: Rzeczypospolitej 1. — Czcionkami Drukarni Wydawniczej Fr. Krajna Sp. z o. o., Poznań, ul. Strzałowa 2a
Redaktor odpowiedzialny: Dyrektor Franciszek Łyczywek.